

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД - ИСПЕРИХ

на двадесет и осми май две хиляди и деветнадесета година,
в публично заседание, в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕЛИЦА БОЯДЖИЕВА-ГЕОРГИЕВА

Секретар : Наталия Тодорова
като разгледа докладваното от Съдията
гр.дело № 112 по описа за 2019г.,
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.157 и сл. от АПК.

Постъпила е жалба вх.№ 576/ 11.02.2019г. от Р.С.Н. *** срещу Решение на Общинска служба по земеделие – град Исперих с № РД-06-ИС-1(1)/ 22.01.2019г., с което е прекратено производството, образувано по писмено искане с вх.№ РД-06-ИС-1/07.01.2019г. до ОСЗ на Р.С.Н. да бъдат възстановени на наследниците на дядо и Ц. Г. К. 11 декара земеделски земи в землището на село Йонково, община Исперих, които не са признати по преписка с вх.№ 06368/ 03.04.1992г. на ПК – Исперих, като бъдат обезщетени със земя от общинския поземлен фонд, а не с поименни компенсационни бонове, съгласно това решение. Жалбоподателката сочи, че е издадено решение от Районен съд – Разград във връзка с обжалване от нейната сестра Невянка Димова, но в него са объркани номерата на земите, землищата и размерите на земеделската земя притежавана в землището на село Йонково от наследодателя на Н.. Твърди, че дядо и е бил фелдшер и като такъв е бил оземляван в землищата, в които е практикувал. наследниците си били възстановили земите във всички землища с изключение на село Йонково. Бил излязъл закон съгласно който земите се възстановявали и без наследодателя да е влизал с тях в ТКЗС. По изложените съображения Р.Н. моли случаят и да се преразгледа и земите на дядо и в землището на село Йонково в размер на 11 декара да и бъдат възстановени.

Становището на ответника по жалбата Общинска служба по земеделие – град Исперих е, че жалбата е неоснователна. Молят да бъде отхвърлена.

В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично и моли жалбата и да бъде уважена по същество. Моли да и бъдат възстановени земите останали в наследство от нейния дядо в землището на село Йонково.

Ответника по жалбата се представлява от Началника Р. И. Същият счита, че жалбата е неоснователна и моли същата да бъде оставена без уважение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото писмени доказателства, намира за установено следното от фактическа страна : Жалбоподателката Р.С.Н. е внучка по майчина линия на наследодателя Ц. Г. З. (Ковачев), б.ж. на село Голям Извор, община Самуил, област Разградска, починал на 13.11.1943 година /виж удостоверения за наследници на стр.34 и стр.66 и 67 от делото/. Нейна сестра е лицето Невянка С. Димова. На 03.04.1992 година Невянка Димова подаде до Общинска поземлена комисия – Исперих заявление № 6368 за възстановяване на земеделски земи в размер на 11 декара, в землището на село Йонково. Към заявлението приложила копие от емлячен регистър на името на наследодателя си, касаещо нива от 11 дка притежавана от наследодателя Ковачев, с упомената местност. По това заявление комисията се произнесла с решение от 12.11.1992 година, с което отказала възстановяването на заявените земи в село Йонково с мотивът, че за земите няма документ от ТКЗС. Това решение не е било обжалвано от заявителя Н. Д. – сестра на жалбоподателката в настоящото производство, въпреки че и е било съобщено още през 1992 година и е влязло в сила на 14.12.1992г, видно от известието за доставяне до Невянка Димова /л.25 от делото/. На 01.12.1997 година Невянка Димова е депозирала жалба чрез Общинска служба по земеделие – град Исперих до Районен съд – Разград, с която е поискала преразглеждане на спора досежно земите в село Йонково и отказа на комисията да ги възстанови постановен през 1992 година, като се е позовала на изменения на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи. Пред Районен съд – Разград се е развило и приключило гр.дело № 475/ 1998г., което обаче касае жалба на Р.Н. срещу Решение № 221/ 16.06.1998г. на Поземлена комисия - Разград, отново с претенция за възстановяване на 11 декара земеделска земя в землището на село

Йонково. В това решение съдът е установил, че със заявление вх.№ 6648/ 28.02.1992 година наследниците на Цаню Ковачев са поискали възстановяване на земи – 11 декара в землището на село Черковна. С протокол № 11/ 22.07.1992г. е възстановена собствеността върху 12 декара. С последващ протокол № 74/ 01.02.1996г. бил постановен отказ без да става ясно какво касае той, който Р.Н. обжалвала по гр.дело № 9/ 1999г. по описа на РС – Разград. По гр.дело № 475/ 1998г. по описа на РС – Разград било приложено и гр.дело № 16/ 1998г. на Районен съд – Исперих образувано по жалба против решение на Поземлена комисия – Исперих, касаещо процесните 11 декара. Производството по гр.дело № 475/ 1998г. по описа на РС – Разград е приключило, като е било обявено за нищожно Решение № 221/ 16.06.1998г. на Поземлена комисия – Разград по преписка № 6648, с която е отказано възстановяването на собствеността върху 11 декара земеделска земя с мотива, че поземлената комисия в Разград се е произнесла за земеделски земи извън нейната юрисдикция. Това съдебно решение е влязло в законна сила на 06.03.2000 година. По отношение на съдбата на гр.дело № 16/ 1998г. по описа на Районен съд – Исперих е представено съдебно удостоверение /л.9 от делото/ в което е отразено, че ищци по делото са били Н. С. *** и Ц. С. Н. от град София и като ответник се е легитимирила – Поземлена комисия – Исперих. В Районен съд – Исперих няма запазено решение по това дело. В описната гражданска книга за 1998 година е отразено следното движение на делото : 1. С писмо изх.№ 392/ 03.09.1998г. делото е било изпратено на Разградски окръжен съд; 2. С писмо изх.№ 519/ 30.11.1999г. от ВКС – София делото е върнато на Районен съд – Исперих; 3.С писмо изх.№ 563/ 01.12.1999г. делото е изпратено на Разградски районен съд; 4. Няма последващи отбелязвания в описната книга, от които да е видно дали делото е върнато обратно в Районен съд – Исперих. Служебна справка извършена от съда в Описната книга за гражданските дела водена в РС – Исперих за 1998 година установява, че предметът на гр.дело № 16/ 1998г. на Районен съд – Исперих, е производство по жалба по чл.14, ал.3 от ЗСПЗЗ и в него производство съдът се е произнесъл по недопустимата жалба на Н. Д. и Ц. Н., като е прекратил делото на 11.05.1998г.

С оглед изложеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи : Жалбата на Р.С.Н. е неоснователна и като такава, следва да бъде оставена без уважение. Процесните земеделски земи – 11 декара в землището на село Йонково са били заявени за възстановяване от наследниците на собственика още през 1992 година. Отказът на Поземлена комисия – Исперих да възстанови въпросните земи е постановен на 12.11.1992 година. Този отказ, видно от представените в производството писмени доказателства не е бил обжалван по законоустановеният ред в 14 дневен срок от съобщаването на заявителя и е влязъл в сила на 14.12.1992г. През 1997 година наследниците на Цаню Генов Ковачев са опитали да подадат жалба по чл.14, ал.3 от ЗСПЗЗ срещу решението на Поземлената комисия – Исперих от 1992 година, но тази жалба се явява недопустима, като подадена години след изтичане срока за обжалване на въпросният административен акт. Служебно направена от съда справка в Описната книга за гражданските дела водена в РС – Исперих за 1998 година установява че предметът на гр.дело № 16/ 1998г. на Районен съд – Исперих, е производство по жалба по чл.14, ал.3 от ЗСПЗЗ и в него производство съдът се е произнесъл по недопустимата жалба на Н. Д. и Ц. Н., като е прекратил делото на 11.05.1998г. Съгласно правилника за администрацията в съдилищата Решенията по делата по същество се пазят постоянно. Самият факт, че по гр.дело № 16/ 1998г. на Районен съд – Исперих не е запазено решение и отбелязванията в описната книга сочат на извод, че по делото няма произнасяне по същество на жалбата и производството по същото е било прекратено поради недопустимост на жалбата - извод, който е валиден и към настоящият момент по отношение на жалбата на Н. Д. и Ц. Н. от 1997 година представена като писмено доказателство в настоящото производство, а именно че същата е недопустима. Въпросът относно възстановяването на процесните земеделски земи – 11 декара в землището на село Йонково е разрешен с Решението на Поземлена комисия – Исперих от 12.11.1992 година, което е влязло в законна сила и не подлежи на преразглеждане по настоящият процесуален ред. Липсва законова процесуална възможност Общинска служба „Земеделие“ – град Исперих да бъде задължавана да се произнася отново по същество по искания на жалбоподателката касаещи процесните 11 декара земеделски земи в землището на село Йонково при наличие на влязъл в сила административен акт по този въпрос. Правилно и законосъобразно комисията е прекратила производството по писменото искане на жалбоподателката, тъй като по такова искане със същия предмет е налице влязъл в законна сила административен акт - Решение от 12.11.1992 година на Поземлена комисия – Исперих /л.24 от делото/.

Воден от изложеното съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба вх.№ 576/ 11.02.2019г. от Р.С.Н. *** срещу Решение на Общинска служба по земеделие – град Исперих с № РД-06-ИС-1(1)/ 22.01.2019г., с което е прекратено производството, образувано по писмено искане с вх.№ РД-06-ИС-1/07.01.2019г. до ОСЗ на Р.С.Н. да бъдат възстановени на наследниците на дядо и Ц. Г. К. 11 декара земеделски земи в землището на село Йонково, община Исперих, които не са признати по преписка с вх.№ 06368/ 03.04.1992г. на ПК – Исперих, като бъдат обезщетени със земя от общинския поземлен фонд, а не с поименни компенсационни бонове, съгласно това решение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването пред Административен съд – Разград.

РАЙОНЕН СЪДИЯ :